

A Fény és a Sötétség Belőled születik

Éva anya mosolyog utódait látva,

Kik Édenkertbe vágynak.

Sugdossa fülükbe:

Míg torzsalkodtok, oda bíz' be nem juttok.

Tisztaszívű gyermekem, neked nyitva a kapu

Bármikor besétálhatsz, szeretettel várlak.

I O A M O

Az emberek minduntalan védelemre vágynak, mert nincsenek tisztában vele,

Hogy a démonaikat önmaguknak teremtik:

Fennszóval, gondolattal, vádaskodással, pletykával, rosszindulattal.

Ugyanez a helyzet, ha önmagadat bántod, ócsárolod.

Ezzel a sok negatív erőt, mint a mágnes, magadhoz vonzod, ha tudsz róla, ha nem.

Ez a Kozmikus Törvény, amin bizony nincs az ügyeskedőknek kiskapu.

Amilyen rezgést állítasz elő magadban, az határozza meg kedved, és környezeted.

Ezért hát a bölcs, ki már megjárta saját poklát, odafigyel, mit enged megteremni önmagában.

Ez csupán egy önkéntes választás, de nagy a hozadéka.

A jelenben él, ki így határoz, ott építi játékosan, könnyedén az életét,

Mivel a múlt és jövő súlya nem nyomja vállát, ölel, és segít, ha engeded,

S mosolyával felemel.

Szent szolgálatát felvállalja, teszi, mi rá szabott, mert a szíve nemes és nyitott.

EOLLE MO

(JolÉva közvetítés 2012)